

Desať krokov ku kresťanskej zrelosti
Siedmy krok
LITURGIA

LITURGIA,
najmä eucharistická,
je privilegovaným miestom stretnutia
s Kristom v Duchu Svätom,
zjavujúcim a uskutočňujúcim znakom
tajomstva Cirkvi ako spoločenstva,
zároveň prameňom a vrcholom jej života;

preto sa chcem na nej
stále čo najplnšie zúčastňovať
a mojou radosťou a výsadou
je služba v liturgickom zhromaždení
podľa všetkých odporúčaní
koncilovej obnovy liturgie.

Siedmy bod *Smeroviek nového človeka*, venovaný liturgii, uzatvára druhú skupinu tém, ktorú by sme mohli nazvať „asketická“, pretože obsahuje tie prvky kresťanského života, vďaka ktorým sa tento život aktualizuje, prehĺbuje a rozvíja ako život smerujúci k Otcovi skrze Syna v Duchu Svätom v spoločenstve Božieho ľudu.

Siedmy bod, v ktorom sa hovorí o význame liturgie v živote nového človeka, poukazuje nielen na ďalšiu praktiku kresťanského života (popri modlitbe a počúvaní Božieho slova), ale zároveň je prehĺbením vykonávania predchádzajúcich cvičení. Lebo v liturgii Cirkve ako spoločenstvo ľudí oddaných Kristovi skrze vieru a lásku dosahuje určitý vrchol života modlitby a podujíma sa systematicky počúvať Božie slovo s celou jeho mocou, obsiahnutou v slávenej sviatosti.

Liturgia ako stretnutie s Kristom

1. Prečítajme si siedmy článok konštitúcie o posvätnnej liturgii *Sacrosanctum concilium*, ktorý hovorí o rôznych spôsoboch prítomnosti Krista v liturgii. Zapišme si päť spôsobov tejto prítomnosti, ktoré sa spomínajú v tomto texte z dokumentov Druhého vatikánskeho koncilu. „Na uskutočňovanie takého veľkého diela je Kristus stále prítomný vo svojej Cirkvi, najmä v liturgických úkonoch. Prítomný je v obete svätej omše jednak v osobe služobníka, lebo ,teraz službou kňazov prináša obeť ten istý, ktorý vtedy obetoval seba samého na kríži‘, no predovšetkým je prítomný pod eucharistickými spôsobmi. Svojou mocou je prítomný vo sviatostiach, takže keď niekto krstí, krstí sám Kristus. Prítomný je vo svojom slove, lebo to on sám hovorí, keď sa v Cirkvi číta Sväté písmo. Napokon, keď sa Cirkve modlí a spieva, je prítomný ten, ktorý prisľúbil: ‚Kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi‘ (Mt 18, 20)“ (*Sacrosanctum concilium* 7).

Krista možno stretnúť v liturgii piatimi rôznymi spôsobmi:

- a. ....
- b. ....

- c. ....
- d. ....
- e. ....

2. Všimnime si teraz, v ktorých prvkoch liturgie môžeme prežívať jednotlivé spôsoby Kristovej prítomnosti a ako na túto prítomnosť odpovedáme.

a. Kristus prítomný v osobe celebranta nás sprevádza po celý čas slúženia eucharistickej liturgie. Táto prítomnosť Krista je najvýraznejšie prežívaná pri premenení chleba a vína, keď kňaz, ktorý vystupuje v jeho mene a namiesto samotného Krista, hovorí slová nad chlebom a vínom: „Toto je moje telo“ a: „Toto je moja krv.“

Krista prítomného v osobe kňaza vítame na začiatku liturgie, keď povstaneme pri jeho príchode. Podobne, stojac, mu vzdávame úctu pri jeho odchode.

b. V spôsoboch chleba a vína je Kristus osobitne prítomný. Je to prítomnosť nielen skutočná, ale i podstatná, to znamená nielen duchovná, ale i materiálna. Premenené spôsoby chleba a vína si preto zvlášť uctieваме: pokľaknutím, úctivým prechovávaním a prijímaním s úctou ako duchovný pokrm.

c. Kristus je prítomný svojou mocou vo sviatostiach: on sám krstí, posilňuje pre svedectvo vo sviatosti birmovania, sýti svoj ľud v Eucharistii, rozhréšuje, posväčuje svojich služobníkov vo sviatosti kňazstva, viaže manželský zväzok, posilňuje v utrpení. Táto jeho moc je tým účinnejšia, čím je hlbšia naša viera pri prijímaní sviatostí a čím viac sa otvoríme na pôsobenie Krista.

d. Kristus „je prítomný vo svojom slove, lebo on sám hovorí, keď sa v Cirkvi číta Sväté písmo“ (SC 7). Deje sa to počas liturgie slova pri svätej omši (od 1. čítania po spoločnú modlitbu veriacich), ale tiež v iných prípadoch, keď sa v zhromaždení miestnej cirkvi číta Sväté písmo, napr. počas pobožností alebo pri spoločných modlitbách.

Liturgia predpokladá aj odpoveď ľudu na vypočuté Kristovo slovo: takúto funkciu spĺňa rezponzóriový žalm, Vyznanie viery a spoločná modlitba veriacich. Ohlasované slovo však vyžaduje odpoveď nielen slovom, ale oveľa viac skutkom, čiže uskutočnenie slova v živote.

e. Kristus je napokon prítomný tam, „kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene“ (Mt 18,20), čiže aj tam „keď sa Cirkv modlí a spieva“ žalmy (SC 7).

Na túto prítomnosť odpovedáme svojím aktívnym zapojením sa do modlitby zhromaždenia, aby sme neboli len nemými svedkami obradov. Lebo medzi takými Kristus neprislúbil svoju prítomnosť.

3. Ďakujeme v modlitbe za prítomnosť Krista, Bohočloveka, uprostred ľudí dnešnej doby.

Vďakyvzdávanie za rôzne spôsoby prítomnosti Krista: mimo liturgie duchovným spôsobom – nemateriálnym, prítomnosť v každom človeku, v blížnom (Mt 25, 40); prítomnosť skrze vieru v našich srdciach (Ef 3, 17); prítomnosť v Cirkvi „po všetky dni až do skončenia sveta“ (Mt 28, 20) a v znaku liturgie.

Ruženec: tajomstvo Obetovania v chráme.

Ježiš prinesený Máriou a Jozefom do jeruzalemského chrámu je obetovaný Bohu ako prvorodený syn. Túto obeť zavíšil, keď obetoval svoj život na kríži. Táto obeť sa sprítomňuje pri každej svätej omši.